Incipit plogꝰ mḡri [illegible] p̄o affc̄e

Ueni in ortum meum soror
mea sponsa. Ortus michi
facta es o anima: parando
in te diuersa virtutum
et boni operis odoramenta. Nunc quoque tempus
est ut in ortum meum venias et orti mei per-
ceptura delicias. Quia soror es et heres
es veni ad hereditatem. et sponsa. veni
ad amplexus veni ad sompnum ut accipias
hereditatem. et cum dedero dilectis meis
sompnum hec est hereditas eorum. Exterius dor-
misti. sed corde vigilasti et hereditatem
cogitasti: veni ad gaudium pro quo la-
borasti. Quiesce post laborem. contem-
plare per spem quod contemplata est per fidem
Reficiat te spes: reficiat nunc visio.
Quieuisti in sinistra amplexetur te
dextera: confirmigat et corde ut eterna
Ueni in ortum meum: ortus meus ortus
deliciarum In orto meo miro decore rubent
rose martirum: miro candore nitent et

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

redolent lilia confessorum et virginum. In hoc orto diuersorum sunt fructuum genera. et tot oblectamenta. quot beatorum in regno regnancium merita. In orto meo omnes antiquorum patrum sine nouelle gratie plantacio. Quodque virginis plantatum quod bonum ab initio seculi est actum: huc omnis fructus ascendit huc finaliter venit. Omnia hec tibi perficient. te expectant te suscipient. Hic est fructus meorum. qui semper manet electorum. et non solum est saciencium: sed eciam huic in aliis amancium. Hunc amando tuum fecisti. me enim amando omnia mea amasti: amando tua fecisti omnia atque meorum merita: electis meis sunt gratia. Ro. Veni igitur ad hec vniuersa simul percipienda: quia tibi omnia simul sunt parata. Noua poma seruaui tibi et vetera et antiqua sanctorum et recencia meorum merita. ut omnibus oblecteris: omnibus potaris de omnibus sanctis. Messui mirram meam: cum aromatibus meis. Mirra messui in martiribus: aromata

in confessoribus et bene viventibus. Martirum
mirra ad messem venit. nam eorum amari=
tudo transiit. et ad fructum pervenerit. nam
premia per labore preperit. Confessores de
premiorum suorum et laudis mee confessione transierit
ad confitendum nomini meo. ad laude sine labore.
ad laudem patris et mee visionis. Erant
confessores aromata. nam bone vite exemplo
alios refecerunt. et bono odore fragrave=
runt. Mirram quoque meam messui. nam mortis
mee acerbitatem. et penam consummavi. sed
per hanc in labris meis suavia salutis gau=
dia comparavi. Cuius gustus passionis amare
michi sapuit. sed confecto ex illa redempcionis
humane aromate. suavius me reficit. Nec mar=
tirum mirra nec confessorum aromata hec gaudia
preperissent. si non mortis mee via mirra ~~preperis~~ precessisset
~~sent~~. Sanguis meus flammeum extinxit
gladium. circa paradisum collocatum. quem cum metu
cherubin quoque qui simul obstruxit homini non
negat aditum. quem sui creatoris nomine sangui=
nis redemptum. Nec solum hunc ad sua societa=
te. sed eciam ad sue recepit similitudine. Que=

rubum enim plenitudo sue divinitatis. Et hō pleni-
tudinem sue recepit ut perfecte et sicut est
cognitus cognoscatur qui hic tamen ex parte cognoscitur.
Comedi favum cum melle meo: bibi vinum
cum lacte meo. In passione mea prius amara-
vi: sed nunc resurrectionis perpetuo dulcia-
tione assatus quasi piscis: nunc mel come-
do glorificate humanitatis. Et qui eram quasi
despectus et novissimus virorum: nunc super
omnia prius constitutus gloria et honore coronatus
sum. non tantum hominum sed etiam angelorum. Favum
cum melle comedo quia glorificatam humanitatem
cum gloria divinitatis in me fruor et in membris
meis eadem perpetuo. Hec est dulcedo mea.
hee delicie mee cum filiis hominum: hee epule
hoc convivium. hic michi cibus et potus est ut melle
dulcius hunc comedam: et vino iocundius ac lacte
delectabilius bibam. His deliciis fruor:
et eisdem membra mea cibo et potu na favus
mellis na erant in moribus dulces: ~~simplices~~
vinum et lac sapientes et simplices. Quod
convivium: soror et sponsa mea venit post labo-
res certaminum. Explicit prologus. Inci-
pit tractatus magistri richardi
de sancto victore super psalmum Afferte

Afferte domino filii dei afferte
domino filios arietum. Vobis di-
co nonnichil: attendite si cupitis esse
filii dei. Vobis optio datur
in vestra electione relinquitur, an transeatis
in libertatem filiorum, an maneatis in sub-
iectione mercenariorum, an potius servatis
sub conditione servorum. Quod quisque elegit eius
hostia declarat. In lege precipitur vel docetur
aliam debere esse principum aliam sacerdotum
atque aliam esse oportere hostiam pauperum.
Sic ni fallor alia hostia convenit filio, alia
mercenario, vel servo. Sicut diversa est conditio:
sic diversa debet esse oblatio. Afferte ergo filii
dei, afferte domino filios arietum. Si filii estis, libe-
ter faciatis; et si filii esse cupitis, oportet
ut libenter faciatis. Ne appareatis vacui
in conspectu domini. Afferte non quodlibet quilibet,
sed filios arietum filii dei, qui tamquam
oves ad occisionem ducuntur, et sicut agnus
coram tondente se obmutescit, et non aperit os
suum. Iste perfecto inter filios dei annumera-
bitur, qui offerit domino filios arietum. Neque
enim qui adhuc servus est sufficit ad talem
hostiam. Magnum siquidem est ei si possit

offerre turturem sive columbā! utpote
aīa plebea aut paupcula tenuis rē. tenuis
obediencie. Que cum adhuc sub timore sunt
et deū nō tā diligit quā metuit: sufficere
sibi videtur dūmō possit plagē et gemēe
et p̄ p̄teritis delictis plactu q̄s gemitu quasi
columbinis quodā tam̄ satisfacere. Mer
cenari9 aut quamvis petulācie et prave
delectacōis edū aīi actū in ara dm mac
tet. ne mercedem amittat! non sunc gre
git. ut ad holocaustū dm agnū agniculū
immaculatū manus eius inveniat. Na
qui potuit terrenarū opū sarcinā absq̄ ulla
contradictōe deponē sn̄ p̄ceptū odio
qualibet tribulacōem libēt sustinere nec
qualibet tormēta internam pacem et cordis
tranquillitatem retinē? pfecto qui huiusmōi
est in sacrificio dm agnū obtulit! et in ipa
sua oblacōe filiū se ee ondit. Bti pacifici!
qm filii dei vocabuntur. Licet ergo in fal
lor p̄sonarū dignitate ex eorū hostiis ppen
dere. Servus siquidē sufficit p terrore ge
henne de malis penitere! Mercenarius
mercedis causa a malis abstinere! filio

pax est pro domino animam in morte ponere.
Ad servos itaque pertinet penitencia et mer
cenarijs convenit abstinencia: filijs paciencia
Parate itaque et manifestius agnos af
ferte vobiscum: qui speratis vel suspe
ratis adoptionem filiorum. Afferte ergo
filij dei et cetera. Sed cur maluit dicere
filios arietum et cum expediosius dici potuisset
agnos? Neque enim arietes alios putant
generare filios? Sed forte voluit nos
commonens desideramus opera presentia habere ad
dominum gregis (ducens) et principes prophetas et
apostolos eorum quasi filios respicere: et ex eorum
dictis vel factis quid facere quod deside
rare debeamus agnoscere. Qualia opera
habere studuerit, qualia et se deside
ria genuerit. Ita et nos in nobis gig
nere studeamus: et tunc nos absque dubio
filios arietum domino immolamus. Affer
te afferte domino domino. Utrumque bis ponitur
utrumque repetitur. Sic in vultus gemina habere
stolam: duplicitate hic hostiam vestram

filij dei etc. Afferte

Qui hostiam suam hic duplicare de-
dignatur. duplici contricione contetur p(ro)
gemina hostia. duplex dabitur stola
p(ro) stola corporis afferte hostiam boni ac-
tionis. p(ro) stola mentis date hostiam pie
deuotionis. Nolite timere eos qui occidunt
corpus, animam vero non possunt occidere.
Et possunt hii quidem dominari corpori. sed non
habent quid faciant spiritui. et ideo sit domi-
no domini. Illum qui dominatur. illi munera af-
ferte. qui postquam abstulerit vitam. potest
et animam mittere in gehennam. Afferte ergo
domino domino. Domino spiritui domino corporum. Pri-
domino qui dominatur in tempore. Secundo domino
qui dominatur in eternitate. Domino quia cui
vult donat temporalia bona. cui vult mala.
Domino iterum quia cui placuerit dabit eterna
premia vel tormenta. Afferte ergo
domino filii dei. Congrua verborum distinc-
tio. filii dei afferte domino. Deus deus
bonitatem sonat. dominus potestatem desig-
nat. satis ex hac distinctione innuit

q3 qr filij sūt. gr̄a est nō meritū. qr
ferui. tm̄ exhibet debitū nō beneficiū
Afferte dn̄o glām et honorē. af
ferte dn̄o glām nōi eius. In
principio versu afferte bis poni
tur. et in secundo etiā bis posim̄. in
veniuntur. Primo dr̄ afferte afferte
pr̄ nos metipsos Secundo afferte
propter proximos Primo afferte fi
lios arietū ad meritū Secundo glām
afferte et honorē ad exemplū
Afferte dn̄o glām et honorē. Primi
alij boni sūt. alij sūt mali. Afferte
dn̄o gloria et honore ppt̄ bonos.
afferte dn̄o glām nōi ei ppt̄ malos.
Sic luceant opa vr̄a coram homib9
Si filios arietum affertis. si opa
mansuetudis et desideria pietatis
hētis. facile est. ut de tali hostia cor
eleuetur. quod tercio vobis dixi. Af
ferte dn̄o gloriā et honore. Afferte

apaus dicat ꝯ oi in virtutū hostijs. nō
vīam. sed diū glaz querite. et in
ōmbꝰ que bn̄ agitis. eius laudē nō
vīam desiderate. Id hoc agite. in
eo studete. ut deus glorificetur. ut
deus honoretur. Afferte dn̄o gloriā
et honorem. laudibꝰ deꝰ glorificatur.
opibus honoratur. Si videres ...
opa vrā laudāt et eadē opari studē
ant. absꝫ dubio obtulistis glam et
honorē. Ppt malos vero afferte glo
riā noī eius. Mali qꝫ bona vrā
ymitari recusant. nō inveniant
saltē. qd' in eis iure rephēdat. ne
forte cōtra pceptū dn̄i p vos no
mē dei blasfemetur. Videat g°
in vobis quod iure laudare possit.
etiā si bona vrā ymitari nolit. Si
p vos disciplina dn̄i laudatur. et
ab hijs in quibus. p bona volūtate
vrā nō recipitur. obtulistis glaz
noi eiꝰ. Si bonis obtulistis dn̄o

obtulistis dn̄o glām et honorē. Si vi
deres imitāt imitatos ymitant.
Ppt bonos afferte gloriā et honorē

nō solū gl'am sed et honorē: q' lau
dando glorificatur · et operando ho
noratur · Hii mal' exaltāt gloriam noī- ues
nis qui disciplinā eius laudant · qua
uis eā custodire nō student · Adora
te dnm in atrio sco eius · Quid ē adoa
re? totū corpus ad eius pedes p'ste
rnere uel inclinare. Vult ergo ppha nō
solū superioribus membris dni id est prela
tis subici: sed et usque ad nouissima eius
membra uos sponte humiliari. Subiecti es
tote omni creature propter deū: et absque du
bio adorastis dnm. Itaque cū hostiis
intrate: ite ingressi adorate. Arripite
artā uiā · intrare angustā portā: in
habitu religionis · in habitu professionis · Ma
nete in domo disciplinae: tenete institu
ta regule. Si enim in claustro uenientes uenientes
obeditis omnibus: tunc adoratis dnm in
atrio sco eius · Sed inquit aliquis Ecce
una congregatione cum ceteris eligens promo
permittere stabilitatem corporis mei: sed tamē
animū cordis mei innata leuitate ecce
H et sumum ... ad eius prima proserne
F Si enim uit claustrale disciplinā uos coartans
in atrium dni absque dubio intrastis. Si nouiter
professionis factis. si instituta regule seruatis
hostias dno ad modum gratias obtulistis.

ꝑmo emēdacōz moꝝ meoꝝ: sed dña
sūt instituta monachoꝝ. Memento tu semꝑ emē-
dare mores ꝛ ꝑspice in castitate. in qua
in ōnia. si nō deerit grā. Sed ꝑmitteris
castitate: quō extinguo libidinē? Tu es
in chýlonia genitor ꝑpt' infirmitatē
inobriam ꝑt' supbiā. Bene itaqz facis
desperans de te ipo: si tn̄ nō desinas spe-
rare in dn̄o. Reuela ergo dn̄o viā
tuā. et spera in eum: et ipe faciet
Ergo quidē et ego metuo huiane fluc-
tuacōes et cogitacōes magnas et va-
gas

Vox dn̄i sup aq̄s. Si trepidas
de pusillanimitate siue de infir-
mitate tua: cogita qz vox dn̄i
in virtute uox dn̄i in magnificencia
Times elacōem mētis tue et fastu
tumidos: sed vox dn̄i confringentis
cedros. Si vero metuas incentiua
libidīs. inquinie ac sp̄m fornicacōis
agnosce qz vox dn̄i intercedentis fla-
mam ignis. Ista cogita ista ꝑtracta

Sed nunc redeamus ad singula.
Ecce dicis quod mens tua valde levis.
multum instabilis. vaga et proflua ubi
se variat. undique fluctuat. quod vult
et non vult piger. frequenter consilia mu-
tat. voluntate alternat similis fluc-
tui maris qui a vento movetur et
circumfertur. Sed qui convertit mare
in arida. facile potest precipere ut congre-
getur aque que sub celo sunt in locum
unum. et appareat arida quod sepe ad
vocem iubentis domini huiusmodi congregationes
aquarum reverse sunt aque euntes et rede-
untes. quadusque siccaretur universa su-
perficies terre. quoniam vox domini super aquas
quibuslibet magnas qualibet multas. ad
voluntatis sue nutum congreget eas
inter metas unitatis. congreget eas
ut appareat arida. et solidetur corpo-
rum bone voluntatis. Nunc vox domini super
aquas. Sed si patrum non creditis ver-
bis. credite vel exemplis. Ecce enim qua

quatos vides te ad religionē p[er]cessisse
et ordis regulam rigide tene? prius qui-
de instabiles tibi admodū fuetes nūc
at in p[ro]posito stabiles. in bono stantes
priusq[ue] mēte vagos studio varios.
nūc vero in disciplina rigidos. in re-
ligione fundatos. Sed quo q[uo]so te id
fieri potuit? nisi q[uia] de[us] maiestatis
intonuit sup aquas multas. Ꝥ per-
terruit mentes hoim. multiplicater
vagas et multū co[n]fluētes. Exsicca-
uit ergo dñs in eis aquā tumidā.
et convertit mare in arida. Num[quid] in aliis
exsiccat aquas multas? nō pt exsic-
care tuas? Nonne et te tonitruo sue
maiestatis pterere potuit? quā volū
sup illos intonuit. Terribiliter iso-
nuit. corda pterruit. et voluntates
mutavit. Tanta eni et tanta subita
mentis mutatio ad divine vocis toni-
truum facta est. ut statim deserentes mun-
dū. sequerētur cristū? n[on] dubitarent alii

ipso tussi et aie stagnum genezareth quando
insurrexerunt et seviuerunt contra eos ina
biles elaciones maris. Erat enim contrarius vetus
eis flatus et ventus videlicet dyabolice
suggestionis. Sed surgens ihesus increpauit
ventis et mari. et facta est tranquillitas mag
na. Ecce enim quo potes vide. Iam enim non
trepidat. iam non nutat qui potius ferue
tes spiritu. spe gaudentes. unusquisque eorum ex
ultat ut gigas ad currendam viam mandato
rum dei. Deus maiestatis intonuit. dominus
super aquas multas. Aliqui enim tonat
ut deus. aliqui intonat ut dominus. Qui
minatur mala eterna tonat ut deus
Qui irrogat mala temporalia intonat ut dominus
Solus deus dampnare eterna potest bona uel ma
la temporalia eciam affligere dominus corpora potest
Qui vero vides quos sub corpore sanos cor
de compunctos. mundum vel nigre habitum re
ligionis assumere. scito quia deus maiesta
tis intonuit et dominus deus maiestatis eorum
corda perterruit. Quando quis corporis mor
bo uel dampno rerum compulsus deserere

cogitur vias suas prauas agnoscere ·
quia dominus intonuit super aquas multas. Si
ergo vidisti sepe alios corde compunctos ·
alios corpore afflictos · lubricam vitam
deserere · ad ordinem curie · religiose
viuere · et antique vite luxum non respicere ·
quod est quod apostolus timeas de te qui multos
tu scias te vides in via processisse? Qui
enim super illos intonuit · qui illos preuen
it et in bono solidauit · fluctuaciones
tue mentis stabilire poterit et reprimere
cogitaciones inchoantes vagas · sic in eorum
cordibus qui voluit deus maiestatis in
tonuit super aquas multas · Ecce in quibus
vir tandem animatus verbis vel exemplis
facio quod hortaris Sed si promitto corporis
mei stabilitatem · oportet vtique tenere con
ditione: sed timeo infirmitatem corporis ·
formido pusillanimitatem cordis: sum
etenim ut ipse nosti · infirmus et paruulus ·
homo tenuis et delicatus · utpote in terra
suauis iuuentutis educatus: qui mollibus

vestitur et epulatur cotidie splēdide. Infirmus oīa fastidit: paruulus noua sibi cōcupiscat. Communione itaqꝫ quō tenē poteo? qui qđ alij hn̄t sep̄ fastidio. qđ alij nequiūt hr̄e sibi cōcupisco. Herbarum radices et queqꝫ vilissima p̄ delicijs sūmis cōputo. dum nō ceteri nō hēant. Quaslibet regales epulas nauseo, si mecū oēs in hīc participat. Et ut qđ palliatur uiciorum mea totū tibi plenius exponā. cor quā corpus in magis deficit: uirtute exilis. sensu qꝫ exiguo aīmus tabescat. Cure cōcedo qꝫ virtus tua nulla uel exilis: prudencia pua. Sed vox dn̄i et

Vox dn̄i in virtute: vox dn̄i in magnificētia. Recte quidē. q infirmus est. desperat de sua fortitudine. speret tñ in dn̄o: qꝫ vox dn̄i in uirtute. Qui sensu coartatur

non presumat de sua prudentie: sensu aut
sui postulet a domino dilatari: quia vox domini
in magnificentia postulet aut in fide
qui indiget sapientia: ab eo qui dat omnibus
affluenter et non improperat. Noli ti-
mere pusille grex. dominus fortitudinem
populo suo dabit: quia vox domini in vir-
tute. Qui confidunt in domino mutabunt for-
titudinem: quia vox domini in virtute.
Et si forte iam accepisti fortitudinem
et forte dominus percussit te virtute ad bel-
lum et induit de corde tuum. Aut si es
ad sensum exiguus et minor ad intellectum
legum et iudicii. scito quia crescere te
faciet dominus ad petitionem meam dominus
meus. sicut arena maris et dabit
tibi de rore celi. et de pinguedine terre
habundantia: ut alia capias per intel-
ligentiam: ad alia erudiaris per experien-
tiam. Hinc haurieris de rore contempla

cordis · illinc instructus et assiduita
te per fide operacionis · et tunc in tanta re
rum habundancia crescens fies magnus:
utpote inter delicias et copias terras
satus · inpinguatus dilatatus · dila
taberis ad orientem et occidentem · septe
trionem et meridiem · ut plene cognoscas ·
et perfecte scias · quid sit sperandum · quid
timendum · quid odiendum · quid aman
dum Et dabit tibi dominus latitudinem cor
dis sicut arena que est in litore maris ·
ut tanta sit copia cogitacionum bonorum ·
quanta fuit prius iniquitatum et vanitatum:
cum ad hunc cor tuum iuxta hoc mare mag
num mundi huius per desiderium requies
ceret · et amore immundo immundis inhe
reret Dilatato autem corde · cogitaciones
bone et sancta desideria cordis super are
nam maris multiplicabuntur · et oc
current sponte cogitaciones bone: sicut
prius male sine studio nostro per se oc

bantur. Et unus corporis capillus de ca
pite nostro non perhibit. quia nec saltem una
cogitatio bona coram deo in oblivionem
venit. si tamen sit de capite. id est deus
irrene cedat de [cancelled] vel procedat de ira in
tentione. Credo autem quia ad hanc mirabile
commutationem dextre excelsi animiratus et
obstupescens tunc sanctus fidelibus. tunc dicet
dominus inter gentes. Magnificauit facere
cum eis. Et vere itaque magnificauit
dominus facere nobiscum. facti letantes. quia
vox domini in virtute. vox domini in mag
nificentia. Sed dicas adhuc in ordine
quidem non solum observantur dura.
sed et paciuntur indigna. Hinc ac
cedit quod sortiuntur placationem proede
viles. et penitus contemptibiles. homines
stulti et ignobiles. et in terra penitus
non parentes. quorum patres non dig
nabar ponere cum canibus gregis mei.
sufficeret ad malum ut indignum saltem
indigna minima paperet. vel hinc ab

iecta impant salte illi abiecti nō esset
Nunc autē ad cumulū mali. vilez Peipunt
bilia cū autoritate papiedo nō ro
nes sed bn placitū suū attēdunt. An
putas ego hoc pati poteo. hō in
genius et liuitus ? atte strenuus ige
nio clarus. Certo siquidē cor durū
ut lignū. erectū ut cedrū. et animū
impiu superaltatū. et eleuatū.
sicut cedros libani. Ad hoc bn re
spōdeo quod qr

Vox dnī confringētis cedros. et
facile reprimit alios elatos
et cito potest inclinare fas
tus tuos fateor quidē qr difficile
le est valde ymo ipossibile camelū
lū p foramē acus transire cor ar
rogantia in nudū obediēcie an
gustū penetrare Sed q impossibi
lia sunt apud hoies. apud deum

possibilia sint et ymo facilia Omnia enim que
cumque voluit dominus fecit in celo et in ter
ra in mari et in omnibus abyssis. Ubi
invenit intelligentiam cor lucidum ut ce
lum. Ubi repperit mentem firmam ut
terram Ubi videt cor amarum et insta
bile ut mare. et si apperit animum te
brosum ut abyssum. semper quidem et
oia ubique [illegible] quecumque voluit fecit in
celo et in terra. in mari et in omnibus
abyssis Et non solum ad vocis sue ton
truum. sed sepe ad aspectum suum. sepe
ad ingressum contremuerunt montes arroga
cie. marcuerunt colles superbie. et
quotiens voluit deposuit potentes
de sede Ad aspectum eius qui aspexit
et dissolvit gentes. et contriti sunt mon
tes seculi Ad introitum. qui ad ingres
sus dei israel qui est in sancto incurvati
sunt colles mundi ab itineribus eter
nitatis eius Ad vocem autem domini

sepe constructe sunt elaciorum cedri quod per
vox dni confringentis cedros / et confringet
dns cedros libani / Req. cum in solo
libano crescit uel crescere possunt omnes
cedri libani Ergo alie cedri crescunt
in monte libano et alie in monte quo=
libet alio Libanus dealbacio in=
terpretatur Quis scire quam sit ista dealba=
dacio / Johis apost. non mea est
ista sunt Byssinum inquit iustificaci=
ones sunt sanctorum Doce ergo me dne
iustificaciones tuas et super niuem de
albabor Huiusmodi colore uel can=
dore superducta erant illa uestimen=
ta dni mei ihu Vestimenta illa
ut lux qualia non potest facere
nisi fullo celestis quod a summo ce=
lo egressio eius / Menacor si ideo non ~~nisi~~ tibi non comit
~~committit tibi ipse~~ / ubi patres amo at ide ipse
nes ayt Et si fuerint peccata vestra ut
coccinum / ut nix alba erunt Vilius

ad deum hinc quasi fullo: gloria eius descendida
cio. Talis est descendit cum creverit
in ...nitatem et attolli cepit super aliorum
modicum celsitudines cum quibus se singula-
riter magnum putaverit et ceteris quibus-
libet superiorem se esse crediderit. Facile
de se gignit magnas magnarum elationum
cedros: cum sit quaedam inventu progenies
superegredi arbores ingreditur cedros. Sed po-
tens est dominus non solum conterere montes
seculi: sed cedros. Facile cum voluerit
confringet dominus cedros libani. Alia
est superbia que surgit de seculi vanitate:
et alia est que nascitur quasi de ac-
cepta sanctitate. Illam designat ce-
dri istam autem cedri libani. Volunter ve-
nisti de seculo superbus adhuc fortas-
sis pro lucris tuis vel forte pro pecuni-
is tuis. Iactabas te forsitan pro no-
bilitate generis: attollebaris forsitan
pro habita dignitate honoris. Ta-
les talium elationes cedri quidem sunt.

sed cedri libani nō sunt : q̃ de vanitatis nigredine . nō de sanctitatis decandidacōe surgūt . Sed statim in primordiis bōe conversacōis tue confringet dn̄s secularium popax cedros : q̄ vox dn̄i cōfringetis cedros . Et si postmodū ut fiery solet . post iniciū opa quasi pfca iustificacōe . surgūt queda magnarū elacōim cedri . addet dn̄s et illas confringere : q̄ confringet dn̄s cedros libani . Et idcirco p illis ponit ṗns nō futurū . De cedris vero libani loquēs futurū ponit nō p̃teritū . Vox inquit confringētis cedros : et confringet dn̄s cedros libani . Vis adhuc melius noscere qui sunt cedri libani : quas cōfringere sufficiat sola vox dn̄i : Ecce quis forte pax aliquid ieiunauit paulo plus vigilauit . lacrimas in orōe fudit : incipit statim se sanctū credere . ceteros in sui cōpacione despicere : patrum

predicacionum institutis suis iunctiones pro-
ferre miratur sepe apud se cur mira-
cula non faciat. indignatur aliis quod
in maiori reuerencia non habetur
quod in eis placacionem non accipiat. tali-
ter mundale non sue mentis deputat. Qui
pallidam faciem non quam pollutam men-
tem gerat attendit. Unde sepe cum sese
fedis titillacionibus perturbari. et in-
munda delectacione fedari persenserit.
non propter suam negligenciam sed quasi
ad humilitatis custodiam hoc se perpeti
fingit. ut sic contra libidinem quasi
humilitatis custodia non euigilet,
et humilitatem putet quod se turpiter
fedari non timet. Et nescit quam sit
detestabilis superbia quod in tanta
puritate dicit se peccatorem. sed alterum
paulum reputat. cui cum datus sit an-
gelus sathane stimulus carnis
sue. ut eum colaphizet. ne eum reuela-

nonũ magnitudo extollat · uel mul
ti[illegible] maculorũ : sic ergo miro ymmo
miserabili modo · ut sic superbiat · ut tũ
luxuriare nõ desinat · et sic ergo luxuri
at · ut tñ superbire nõ desistat · Quis
putas sufficiat cõterere cedros libani
sicut ille de quo dicitur uox dñi cõfringentis ce
dros : qui cũ uoluerit confringet etiam
cedros libani : Et ut amplius in
teris comminuet ut uitulũ libani

Vere hec mutacio dextere excel
si · rigore cedri conterere :
et ad similitudinẽ uituli liba
ni tũda quelibet corda inclinare
ad ymaginem humilitatis cristi ·
Quo putas : Vitulus est pro scelera
nostra · non propter sua passus · uitulus
ille singularis ueniens a libano de
monte umbroso et condenso · A sum
mo celo egressio eius : et occursus
eius : usque ad summum eius · Ubi sple
det candor lucis eterne · inde egre

diens[?] iterum sicut splendorem iustitie: quo egrediens mortalitate deposita: induit amorem glorie. Quo magis putas commutatus est idem ille nisi quod simplex est qui cum in forma dei esset non rapinam arbitratus est se esse equalem deo sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens: in similitudine hominum factus et habitu inuentus ut homo qui tradidit semetipsum pro nobis factus obediens usque ad mortem: mortem autem crucis. Attende queso magnam humilitatem: immensitatem. Tormento crucis nichil acerbius: morte crucis nichil ignominiosius. Huic accedit quod patitur sponte sua: adde illud quod moritur sine culpa propria. Iudicat queso quo inclinari debeat. qui se ut uitulum libam commun

desiderat. Q[ue]sprima uelissima spo
te sua. etiam sine culpa sustineat.
Aug[ustinus] in hom[ilia] de pietate d[omi]ni q[uo]d au[tem]
suppetit cui uoluerit co[m]mune q[ua]sli
bet cedros libani? Quon[iam] es ergo
uidens quoslibet prius de sua
correptione surgentes. p[ro]gred[i] in e[x]
hultatione gaudentes et prius letan
in explendis suis desideriis. postea
in infirmitate h[uius] ~~gloriam~~ suis glo
riari et prius laudibus inflammari.
postmodum libent[er] pro no[m]i[n]e xpi co[n]tumeli
as pati? scire potes q[uod] comminuet
eos d[omi]n[u]s ut uitulum libani. Talem te q[uo]q[ue]
exhibere si inflectere cupis rigorem
cedri. et humilia te nis iuxta forma[m]
humilitatis xpi. Sed ipse te melius
docet q[uam] ego. audi q[uo]d dicat. et ymitari
memento. Quia descendi de celo i[n]q[ui]t.
no[n] ut facerem uolu[n]tatem meam. sed eius voluntate[m]
qui misit me. Ipse noluit face[re] uolu[n]

tatem suam et tu satagis imple uo-
luntate tuam. Pater tuus prelatus tu-
us xpc quesiuit implere voluntate patris
sui. Ecce vir tandem vitulum inue-
nimus quem in holocausta dno mac-
tare debemus. Nichil magis flagrat
dno in odorem suauitatis quam si mactet
dno vitulus proprie voluntatis. Interest tamen
utrum sit de libano an de carmelo. Alii
sunt vitule que pascuntur in [illegible] li-
bani et alii sunt qui nutriuntur in
pascuis carmeli. Vituli carmeli nu-
triunt qui voluntatem sua non deserunt in re-
bus ad huc carnalibus. Vitulos li-
bani pascunt qui voluntatem sequuntur
in studiis spiritualibus. Iste querit lau-
tiores cibos quam ceteri. vitulum suum
impinguat de feno carmeli. Iste ab-
stine volens dedignatur comedere quod
ceteri. vitulum suum nutrit in pascuis

et tu stude facere voluntatem patris tui

libani. Iste forte cupit vestē mollio
rē. Ille usurpat sibi forte p ceteris
habitū hispidiorem. Alterq͡z que
rit vitulo suo pascua. sed hic de
carmelo ille de mōte libāo. Deni
q͡z quidā ꝑpter molliciem mentis
vel teneritatem carnis gerimus
ad carmelū ꝑnie videt. quia car
melus vel tener vel molle inꝑpre
tatur. Quidā aut quasi pro sancti
tate supra ordīs institutu vel cōt
plati cōsiliū insolenter ꝑsumit.
inter armēta libāi iuste annuca
tur. Ve vobis qui cōfiditis in vi
tulo samarie. qui tāto studio servi
tis volūtati ꝑpe. In iudea inquit ve
nistis. ad samariā descenditis et ꝑpa
volūtatē custodientes et excusacōes

An nescitis quia iudei nō coutūtur
samaritanis . Prius a seclo vetientes
ꝓpās uoluntates suās cofitētes dāp
nabatis . nūc ab illo seruicē defici
entes . ꝓprias uolūtates q̄ritis . cus
toditis et defenditis . sic de iude
is samaritani facti estis . In iudea ui
tulus ꝓpe voluntatis dn̄o mactat.
in samaria ꝓ dn̄o adoratur . Et in
iudea es . intulo tuo ōmb' modes
serius . Et carnis curā in deside
riis agis . uitulū tuū de feno pas
cis . Quia oīs caro fenū et glā oīs
eius quasi flos feni . In hoc glo
riaris . si voluntate tua ꝑficis . Non
est bona gloriacō tua . Nonne me
lius . īmo multo rectius . qui
gloriatur in dn̄o glorietur . An
vitulū in sacrificio dn̄i mactatis . Et
in samaria es

nesatis : quia hec est gloriacio nra
testimonium conscientie nre : Sed nunc
dns gloria tua in similitudine vituli
comedentis fenum. Sed quid fiet
queso de carnibus huius vituli. quia
nec saltem placare potest vitulus
libani . nisi forte diligenter commi
nuatur quemadmodum et decet victi
ma holocaustis. Sed quomodo?
quo comminui oportet. Hoc te mo
yses melius quam ego docet. Ipsius
enim iubet per frusta dividere postea su
ppositum [illegible] flammis in cinerem re
digere. Quo queso cum unquam subti
lius comminuitur quam cum prius divisa per
ignem postea in tenuem pulverem redigi
gimus. Vitulus noster in libano
pascitur cum voluntatem nostram non nisi
in rebus honestis sequimur. Vitulum
autem nostrum secare est de presumpta lib

tute mētē marcpāe ¶ Sed huc usq
ad frusta diuidit / quatinus singu-
laritates sue opa diligenter distingu-
uit / et se in singulis de p̄sumpcio-
nis audacia reprehendit ¶ Cum aūt
nichil amplius superest / insurgit
igne cōpunctionis uel flāma di-
uine dilcōis / eousq concremetur /
quousq oībus huius arrogancie uolun-
tatis sopiantur ¶ De huiusmōi ho-
locausto q̄ i de quodā ad huc
cogitacionū onus remanet / q̄d
omnino a nr̄a recordacōe perire nō
debet / quia ualiter satis suas
quousq p̄sumpciones renunciatur /
qui in earum recordacōe consciā
humiliata cōfunditur ¶ Sed ecce
dū uitulū nrm diligenter tractare
et uitr̄ legis p̄ceptū cōminuere vo

lumus paulo longius digressi
sumus. Restat illud ad huc dicere
in fine sermonis nostri que sit diffe
rentia inter cedros libani et vitulos li
bani. Per vitulos libani accipiuntur
presumptiones arrogancie.
Per cedros intelliguntur fastus su
perbie. Arrogancia est supra se a
liquid presumere. Superbia est de
sua presumptione tumescere. Tanquam
itaque vitulos in libano nutrimus:
quociens supra nostrum modum quam
vis bona intentione presumimus.
Tunc cedri quasi de libano surgunt
cum de operibus bonis elationum fas
tus se in altum attollunt. Sub talium
cedrorum umbra vituli delectabiliter
se pascunt: dum pro adipiscendo
sanctitatis nomine in tantis bonis

non lassescunt

Et comminuet eos tamquam vitu-
lum libani: et dilectus quemadmo-
dum filius unicornium. Ergo
non solum dominus comminuit sed et nos tamquam
libani: sed et iste dilectus quemadmodum
filius unicornium. Sed quis est iste
dilectus? vel quorum est dilectus? Quis
dicit horum vel illorum? et idcirco for-
tassis ut intelligatur dilectus omnium:
quemadmodum cum dominus dicitur, intelligitur
ille qui est rex regum et dominus dominantium.
Quis ergo est iste singulariter dilectus
et singulorum dilectus? Sed quis
alius hic erit: nisi ille speciosus for-
pre filiis hominum: qui pro incomparabili
pulchritudine sua omnibus se admi-
rabilem ostendit: et amabilem facit.
omnium Vultis videre quemadmodum sit dilectus
Audi quid dicit de eo pater eius:

Attende quid pro eo clamat sua spo=
sa. Vox patris ad dilectum. Hic est
filius meus dilectus. in quo michi
complacui. Vox sponse de dilecto. Ad
iuro vos filie iherusalem si inue=
neritis dilectum meum. ut annuncietis
ei. quia amore langueo. Et de an=
gelis scriptum est. In quem desiderant
angeli prospicere. Et item de hominibus
legitur. Veniet desideratus cunctis
gentibus. Ergo dilectus iste. dilectus
est patris sui. dilectus sponse sue.
dilectus hominum. dilectus angelorum.
dilectus omnium. dilectus singulorum.
Patet ergo quia veram dilectionem non
habet. qui huius dilectione non ardet
Audiuimus quorum dilectus. audi=
amus quemadmodum vel quantum dilectus.
Et dilectus quemadmodum filius

unicornium? Sed quid est quemadmo
dum filius unicornium? An forte hoc
genus animalium pre ceteris omnibus dili
git fetus suos? ut parcior sit
unicornis pro fetu suo perire. quam
fetum perdere. ut malit pro ipso mortem
incurrere. quam ipsum perire vel uiuum
amittere? Sed quis de dilectoribus
christi non uideat. quod eos pro nomine
christi mori delectet. Testis sit ille tan
tus effusus sanguis martirum. quo
christus sit dilectus quemadmodum filius
unicornium. Nam ipsi eius dilectores.
ipsi utique unicornes. et ipse quidem
eorum filius. et diligitur ab eis que
admodum filius unicornium. quia di
ligunt eum. quemadmodum decet eos di
ligere filium suum. Cur autem eos scrip
tura unicornes dicat. non manifesta

concurrit. Nam an̄ peccatū fortitudinē
geminā. quasi geminū cornu accepit:
quia ad repellendū peccatū. et ad re-
mouēdū incōmodū. gemina uirtute
roboratus est. Una fuit integritas cor-
poris: alia fuit integritas mentis.
Integritate carnis accepit cōtra
miseriā: integritatem mentis cōtra
maliciā. Illam contra immortalita-
tē: istā contra naturā. Congressus
cū diabolo. quia ab integritate sua
cecidit: in ipo casu. unū ei diabolus
cornu excussit: alterū inclinauit
Quia enī morte hō nulla rōe uitare
potest: quasi altero cornu. penitus
nudatus est. Sed quia libero ar-
bitrio penitus priuari nō potuit.
dexterū quodāmodo nō pdidit: sed incorruptū
infirmatum. tantū inclinatū gerit

Et idcirco si qui cant post pmu lapsu
qui pcto resistere uolebat. facile eos
adusarius de eis triumphabat. Sed
misertus tande hom. ueniens uisi-
tauit nos oriens ex alto. Visita-
uit ergo et fecit redepcioem ple-
bis sue. et erexit cornu salutis
nobis. in domo dauid pueri sui.
Qui ergo unu tm cornu deinceps
scdcreatu portant. mortis quide
supplicia paciencer tolleant. sed
pcta quasi quosda hostes fortiter
impugnat. ut no regnet pcm in
mortali corpe eorum. Hinc est q
fiducialiter psallut dicetes ei a
quo acceperut. In te inimicos
nostros uentilabimus cornu. et in
noie tuo spnemus insurgetes in
nobis. Acceperut utique in terim.

cornu salutis · accepturi quasi cornu
seruitutis ut tunc gemino cornu polle-
ant · qui nunc in uno fortiter pug-
nant et gloriose de hoste triumphant
ut tunc habeant quo sint et a peccato libe-
ri et ab omni pena securi cum promissionem
suam in eis compleuerit · qui eis nunc
cornu salutis erexit Omnia cor-
nua peccatorum confringam et exalta-
buntur cornua iusti Vides ergo quantum
ad praesens spectat quod ubique non
nisi de uno cornu agitur Unde
et iustus quisque et unicornis dicitur
cum tamen quinque cornua non tantum erigitur
sed et exaltabuntur Ergo non solum
erigitur ad illam celsitudinem · quam
accepit homo ad hunc probandus sed
et exaltabitur ad illam sublimitatem
quam habere debet homo glorificandus ·
Prima namque hominis fortitudo

ves virtus fuit. posse non mori. et posse
non peccare. Novissima autem erit non
posse mori. et non posse peccare quando
mors absorta iam erit in victoria. et
ipse homo sublimabitur in gloria:
de cetero confirmatus in bono. et con-
summatus in gaudio. Ecce quo uni-
cornes sunt. Sed unde talem filium
habere potuerunt? Unde inquam ta-
lem habent filium. ut veraciter dica-
tur esse filius unicornium? Interro-
gemus Christum eorum filium. Quicumque
inquit fecerit voluntatem patris mei
qui in celis est: ipse meus frater
soror et mater est. Quid est filius
patris nisi virtus et sapiencia
patris? Verbum patris filius est.
Voluntas patris filius patris.
Idem est filius virtus et filius pa-
tris. veritas sapiencia voluntas. Cor-
de concipitur. et ex corde gene-

ratur. Si ergo idem uis et idem
sapis quod pater. eundem filium ha-
bes que pater. Miraris. Est
ad huc amplius quod mireris. Cum
est uerum sic fratre an uir potes eum
gignere in corde tuo. et in corde
alieno. Potes eum concipere in corde
tuo. et ab alieno. Intellectu gignu-
tur. et sensu concipitur. affectu
nascitur. effectu nutritur. An
ueritatem intelligis uel aliis facis intelligere
tristum gignis. An ueritas tibi a
te uel ab alio persuadetur. tristis
ueritatem concipitur. Ergo qui gig-
nis es pater. qui concipis es ma-
ter. Nosti uoluntatem dei consen-
tis ei. et concepisti amando parturi-
as. operando natas. Uide quod
in potestate cuiusque relinquitur.
utrum natiuitate plus mater efficia-

ciatur. Merito ergo maledicta steri
lis. et que non parit. que etiam filium
pro uoto habere noluit. Cur putas
similiter non maledictus. qui non gig
nit. sicut maledicta sterilis que non
parit. nisi quia non eque in nostra
potestate consistit. ueritatem intelligere.
et consentire ueritati. Non enim ueri
tatem semper intelligo cum uolo. intellectam
autem semper consentio si uoluero. Felix
ac homo cui tam possibile est cum uoluerit habere
filium. non qualemcumque. sed deum. O
quanta dignitas hominis. habere filium deum
maiestatis. Audi homo. ausul
ta homo. Tandem erige spem. ex
hilara faciem. et si confunderis
de peccato tuo. confide tandem de filio
tuo. Si erubescis in parente. exul
ta in prole. Si contristaris in adam
primo. congratulare in adam secundo.

Maior hic ad erigendum quam ille
ad deiciendum. Ille enim eiectus est de
paradiso, iste autem glorificandus
in celo. Intuemini quantus sit glo-
riosus iste. et quis est. et quis cog-
noscet eum. Aliud putatis quem
dicunt homines esse filium hominis. Respon-
dit petrus unus pro omnibus. Tu
es cristus filius dei viui. Cristus
se dicit filium hominis. petrus eum
dicit filium dei patris. Res mira
et ammiratione digna. ut unus atque
idem sit filius dei viui. et filius
hominis mortui. Mortuum dicam an
mortuum? Nam si mortuum negauero.
quomodo illud stabit quod legitur.
In quacumque die comederis ex eo
morte morieris. Sed forte tunc
incipit viuere cum incipit filium talem
habere. O quanta humilitas omnipotentis

tis: o quāta sublimitas hoīs deū habere hoīem posse. humilitas inco pabilis est hoīem h're filiū dei. sublimitas inestimabilis. O quā tē diligitur iste. tam humilis et altus. Vere singulari amoē dignus iste. noster dilcūs. dilcūs hoīm. dilcūs angeloꝝ. dilcūs queadmodū fili9 unicornuū dilcūs oīm. dilcūs singuloꝝ. ¶ Nūc aūt illud restat querendū. scilicet postquā dixit. comminget dn̄s cedros libani. postea addat et dilcūs quēadmodū filius unicornuū. Idem enī dn̄s et dilcūs quēadmodū filius unicornuū. Ac si dixisset dn̄s. quid addi oportet. et spiritus eius: cū sit una atqz idē domin9 nō solū pater et filius. sed etiā sp̄us sc̄us. Nōne quecūqz facit pater hec et filius facit

filii. Et tamen pluribus preiacentibus. locis
talem disputacionem invenire poteris:
ut est illud. Astiterunt reges terre:
et principes convenerunt in unum.
Quid ergo dicemus? Sed sanius
quia cristus in eo quod unum atque idem
est quod pater est: idem atque eo
dem modo operatur quo pater. Sed
quid mirum esse debet si in quo
aliud est quam pater aliud modum
operandi habet quam pater? Si filius
agit ut pater in sua divinitate in
qua similis est patri quid mirum si
dissimiliter operatur quam pater in quo dis
similis est patri? Non autem dissimiliter
aliquid operatur: manifeste ut arbi
tror et talis disputacione invenitur cum
dicitur. Confringet dominus cedros li
bani et dilectus quemadmodum filius
unicornium. Confringet et commi
nuet

et comminuet eos tamquam vitulum libani

et deus exercituum qui non solum
deus dulcis sed etiam ipse iesus
uel noster dulcis. Quid est cedros
confringere uel comminuere et insi su-
perbe mentis rigore cohercere uel alti-
tudine inclinare? Sed dominus absque
dubio et michi homini dulcis omnem ar-
rogantiam quam uult humiliat et quan-
tum uult inclinat. Sed faciat hoc dominus
terrore sue maiestatis et dilectus fa-
ciat hoc exemplo sue humilitatis.
Dominus uirtute. dominus in sua uirtute.
dulcis in dulcis. suauis in suaui-
tate. Et tamen utrumque unus. et idem
dulcis et rectus dominus. suauis et mi-
tis omnibus inuocantibus eum. Non
ergo quis considerata domini potesta-
te. et ante conspectum tante maiesta-
tis altum sapere erubescat. et ali-
quid contra uoluntatem eius

psumere ptimescat · absque dubio in
eius corde dominus · elacionum cedros confre-
git · Alius ipsa dilecti nostri humili-
tate inimici confunditur superbus appa-
rere · cum uidet dominum maiestatis for-
ma serui accipe · legem implere homi-
bus obedire · improperia hominum · cruciatus
opprobria · pacienter suscipere. Nunc
quibus ipso diuine humilitatis exemplo · in
sua psumpcione confunditur · et ab omni
altitudine priorum tumoris deicitur ·
patet procul dubio quod iste cedros male
mentibus rigide confregit · et tanquam vi-
tulum libani id est ad similitudinem eorum sui
comminuit Recte igitur dicitur con-
fringet dominus cedros libani et cetera

Vox domini intercidentis flammam
ignis · Alius est ignis quem
ihesus uenit mittere in ter-
ram · Alius est qui uenit in terra
extinguere de celo uenientes celestium
ignem secum detulit · ad terram

uemens terrenum ignem inuenit. Omnis
amor ignis est: sed non omnis amor bonus
est. Est tamen amor licitus: et est a-
amor illicitus. Et licitus amor bonus
est: et qui licitus non est. amor bonus
non est. Amor itaque bonus. ignis bo-
nus est: et amor malus ignis est ma-
lus. Ignis bonus ignis caritatis:
Ignis malus ignis libidinis. Ignis
bonus erat de quo ihesus dicebat. Ignem
ueni mittere in terram: et quid uolo ni-
si ut ardeat. Ignem bonum uenit acce-
dere: ignem uero malum uenit extin-
guere. Idcirco per moysen prohibet ignem
alienum ne offeratur super altare suum:
de suo autem igne precepit. ut semper arde-
at in altari suo. Amat ergo ignem suum:
odit ignem alienum. Igne suo ardebat
qui dicebat. Nonne cor nostrum ardens
erat in nobis de ihesu. dum loqueretur
nobis in via. Tali igne ardebant

qui spiritum sanctum in linguis igneis accepe-
runt. quia et ipse spiritus sanctus ignis est
non comburens sed illuminans. Et ideo
rubus ille. quem moyses intuebatur
ardebat. et non comburebatur. Sed
ignis malus et alienus econtra con-
sumit. et non illuminat. Ignis est enim
ut ait iob usque ad perdicionem devorans.
et omnes eradicans generaciones. et ardens
usque ad infernum novissima. et montium
fundamenta comburens. Flamam
tamen huius ignis dominus cum voluerit inter-
cidit. et cum placuerit penitus exting-
uit. Quod autem intercidit. ut in
parte ardeat. et in parte deficiat. hoc
scriptura manifeste ostendit cum dicat
Vox domini intercidentis flammam ignis
Quod autem aliquando flamma huius ignis ex-
tinguit. alia scriptura evidenter decla-
rat. ubi legitur Angelus domini des-
cendit in fornacem. et excussit flammam

ignis de fornace: et fecit medium
fornacis quasi uētū roris flantis.
Uides ne quo ibi dicatur grassisse:
hic pmittitur intercidere? Sed
aut hic quadmodū et ibi nō extinguitur?
forte qz pueri erāt quibus
rogus ille pabatur: sed forte pueri
nō erant quibus loqbatur dauid.
Modū plene cōuersi fuerāt et
effecti ut paruli: sed erant mo
culis eorum magni: et erubesce
bant ad huc humiles uideri. Sed
ut ipsud qd' in eis p elacōem tunc
exsiccetur. flama ignis in pte alte
ra resurgente: et interim ne fla
ma macerādo usque ad consensum
prauitatis eos rapiat et quodāmō
quasi in cinerem redigat: flama
ipā ex maiori pte abscīditur et extinguitur.
In pte ergo ardet et

militer hec flamma ad custodiam humilita
tis: et in parte magna nichilominus salu
briter extinguitur ad cautelam cur
puriudis. Sic paulo datus est stim=
ulus carnis sue ut eum colaphyset:
ne eum magnitudo reuelacionum extol=
leret. Vides ergo ne quomodo hoc ipsum
ad nostram humilitatem agitur: quod
flamma ad tempus in parte reseruatur.
Sed cum quis plene conuersus fuerit
et effectus ut paruulus et perfectam puritatem
adeptus. forte tunc tempus erit ut ex=
tinguatur: sicut in tribus illis pue=
ris. quia pueri erant. quod puri fu=
erunt. extincta fuisse legitur et
creditur. Puer enim a puritate
dicitur: et qui purus est recte puer
appellatur. Et est alia puritas men=
tis: alia puritas cordis: et alia
puritas actionis. In corde simpli=

ritas ⁊ in ore ueritas : in opere sinceritas
Hos pueros hr̄e meditari ⁊ : cū factū
est quod meditamur : verū qđ loq-
muur : iustū qđ opamur . O felix
minimū et deo nostro grata societas
triū puerorum : sp̄ una puritatis custo-
dia in uoluntate . sermone purior et
actione Uidet hoc rex babiloni-
us et inuidet ⁊ : et prius quidem ad
adorandā statuā suam auream cōpel-
lit : sed adorare detrectantes fornacis
incēdiū pati iubet ⁊ : i. faciale eorū
sanctitatem deridet et despicit :
si eos a sua sanctitate in supbiā eri-
gere posset. Quid est enim statuā
auream adorare ⁊ nisi supbie et
uane glorie in talibus studijs
deseruire ? Tunc eos in regno
suo libenter patitur : cum eorum studia
elationū militare inuenerit : Sed

cu uidet statue sue altitudinem et au
rum despicit et inter ꝯcurrenda que
gerit omnem elacionis gloriam irridet
iubet fornacem accendi et rogum
eis incendii ꝯparari Quos enim non
potest per gloriam elacionis sup
are se posse sperant per ardorem libi
dinis Rex babylonie est ille qui
est rex super omnes filios superbie
Ministri quos ad terre opus dignitate
sunt decepti eius spiritus illi quos
scriptura sacra spiritus fornicacionis
appellare ꝯsueuit Ab his fornax
accenditur quando caro nostra
ardore libidinis inflammatur Ante
sa fornace pueros ligant et in for
nacem proiciunt Pueri extra fornacem
inueniuntur quia spiritualibus stu
diis et celestium ꝯtemplacioni in
tenti pene se in carne esse obliuis

ciatur. Hos enim pueros est quodam
modo extra carnem esse: nil corde. nil
lingua. nil manu carnaliter trac-
tare. Sed tunc quasi ligatur: qui
temptacionibus depressi a suis studiis
impediuntur. Tunc velud intra for-
nacem sunt: qui stimulis carnis
fatigati. nil aliud cogitare plan-
gere uel flere possunt. His ange-
lus dei in adiutorium uenit: quia
diuina protectio fideles suos nunquam
in certamine deserit. Ab hac fla-
ma eximuntur: quando diuina uirtu-
te ardor libidinis extinguitur. Me-
dium fornacis quasi uentum roris
flantem facit: et puerorum lingua
in laude creatoris resoluit. Me-
dium fornacis est intimum cordis.
Flante igitur spiritu sancto celesti
rore perfunditur: et ex diuina in-
spiratione consciencia tota refri-

geratur. Pueris liberatis caldeos
flamma succendit. quia cum bonis
prevalere non potuit. insidiantes spiritus
malignos munde flamma consu-
mit. Ecce quomodo testimonia prophe-
tarum mutue sibi concordant. Prius
in daniele elacio aurree statue
despectu calcatur. postea
fornacis refrigeracione flamma
libidinis extinguitur. Ita et hic ce-
dri prius franguntur. postea flam-
ma ignis intercidetur. Quia si prius
non flectitur rigor elacionis.
absque dubio non extinguitur flamma
libidinis. Hoc autem inter [hanc] et illam
lectionem esse videtur. quia illic
tota flamma excussa narratur.
hic per david intercidenda promit-
titur. Sed quia incipientes et
imperfectos psalmos iste instruit.
istis maxime. quibus loquitur

eius pmissio couenie debuit. Pos-
sumus tamē qualiter sit exponere:
ut possit incipientibus et pro-
ficientibus et pfectis pariter co-
gruere. Nam utrobiqꝫ quidem fla-
ma inceciditur: qn uel ab ipsa
ps eius aliqua diuiditur. uel
tota a suo igne sepatur. Et sa-
mus quod: quia flama q a suo
igne diuisa est nec ad horam sal-
tem pdurare potest. Videamus
itaqꝫ paruis quos hec flamma
augmentatur: et tunc facile erit
agnoscere quo p ptes abscīdit.
Notandu tamē: q nō ignē
extingui sed eius flāma inter-
cadere pmittit. Ignē em ipsu q
diu uiuim9 id est pmā fomitem
intra nosmetipsos habemus:
sed nō eque semp eius flāma

sustinemus Tunc em̄ hic ignis i
flammā prūpit: qn̄ esabus car-
nalis incendiū nos urit Primo
igitur titillat carnem: secundo de-
lectacōe turpi coinquinat mentē:
tandem p ɔsensum prauitatis subd^t
sibi rōem His itaq; gradibus sul-
phurea illa flāma libidīs crescit:
sed eisdem quidē gradibus conuer-
so tamē ordine ad vocem iubētis
dn̄i decrescit Primo nāq; uor
illa dn̄i intercidentis flāma ig-
nis incipientibus et nouiter
ɔuersis intercidendū quidē
declinare possit ɔsensum rōis
In pficientibus aut sepe aufert
illam delectacōem mentis: in
raris aut pfectis et ualde pfc̄is
remouet etiam titillacionem
carnis Multa tn̄ quamuis ad su-

ma pfectione uenerint: stimulū car
nis sue extinguere nō potuerūt
Sed diuina hoc dispēsacioē in eis
actū est qd' quidem quid utilitatis
utilius accidit latē nō potest. Et
aliis quidē fiebat ad custodiam
singularis eorum fortitudis: quia
tales erant qui semp pugnare
et assidue triuphae sufficerent. In
aliis autem ad custodiā humilita
tis: quando singulare aliqd bo
nū p ceteris aliis acceperunt
Quia igitur in incipientibus
destruit actum turpitudis. in
pficientibus cōtagiū fede dela
tionis. in pfectis quibusdam
motū titillacōis: rite hic dicā
Vox dūi intercidentis flāmā
ignis. Sciendū tn̄ est: quia sic
nullus in hac uita hoc igne

pfecte caret · sic nullus est qui
eius flāmā semp senciat Quis
em̄ fomitē pcc̄i hic plene destruere
potuit? Vel quis nūq̄ estū libi
dis sine cessacione sustinuit? Mul
tū est itaq̄ hunc ignē sopire? et
eius flāmā extinguere Nō utiq̄
est in ptate hōis Valet h' sola
vox interciadentis flāmā ignis
Vox dn̄i concucientis desertū:
et commovebit dn̄s desertū
cades. Huiusq̄ roborat
contra gr̄ia temptacionū et ab hinc
pmittendo eciā dona gratiarum:
quasi coronā post victoriā · pmiū
post meritū · triumphū post tro
pheū Dicat ergo Vox domini
Vnū videtur exhibere: alcim
sub expectacione pmittere · H

qd' dicatur commouentis desertu exhibe-
tis est. qd' additur. commouebit dns
desertu cades. est utiqz pmittens
primu igitur statim datur. aliud
scdm expectatur. Tale sunt illud
supius Vox dni confringentis cedros
Sed et hoc quoqz nondu. qsi
ubi prius frangitur cedru. postea
cedru libani. sic et hic prius commouet
desertu postea desertu cades. Ita
quo ubiqz prius ponitur. qd' pti-
net ad inchoacione. et aliud p-
mittitur qd' consummat pfacione
Sed nunc videamus q de deserto
dicenda occurrunt. Est naqz desertu
aliud bonu. aliud malu. Deser-
tu malu est. ubi deficit germina vir-
tutu. Desertu bonu est ubi nulla
est cultura. longe sunt tumultus

34

homi uel vicior. Desertu est et
malu desertu : ubi nullu est frat
nitatis uel religionis studiu . Ite
desertu est sed bonu ubi nullus
strepitus tumultuacionis : sed in
silencio auditur uox turturis et
gemitus no cessat ex desiderio
diui amoris Desertu malu est :
ubi desut desideria celestia deside
ria spualia Desertu bonu est :
ubi pauci sunt . desideria secularia
desideria carnalia Desertu demq
idumee malu est : Utruq tn co
autitur : et ex diua uoce in fletu
copugitur . Sed desertu idumee
opugitur formidine : desertu uero
cades copugitur amore Idumea
interptatur terre : cades muu
ta uel sca . Idumea utraq quia

desertu aut cades bonu est

nil nouit nisi terrenum · nisi transitorium.
facit desertum malum Cades autem qui nil a-
mat nisi iustum nil desiderat nisi sanctum.
facit desertum bonum. In idumea deso-
latio sanctitatis: in cades desolatio
cupiditatis Recte ergo desertum ma-
lum idumea id est terrena: recte desertum
bonum cades dicitur id est sancta.
quia in illo deest sanctitas regnat
terrena cupiditas: in isto abest con-
cupiscentia · regnat sanctimonia
Istud sapientum ex proprio nomine designat.
utpote quod nouit commendat et appro-
bat. de malo loquens non nominat,
sed tamen dicit desertum ut intelligas
aliud quodlibet quod non est sanctum · et cades
nomine prius indignum · Utrumque ci-
ut diximus commendatur · utrumque com-
mouetur: et utrumque immutetur ·
Ad hoc namque commendatur desertum

malū: ut cōmutetur in bonū. Ad hoc
cōmouetur bonū: ut pmoueatur
in optimū. Et cōmutatio de malo in
bonū cōuersio bō: et inmutatio de
bono in optimū inmutatio sēa. Nec
tñ desertū qd de bono in optimū
cōmutatur cades dr: Nā cades ut
dictū est inmutata uel sēa interptatr.
Desertū ergo qd adhuc malū ē.
et ob hoc cades dici nō potest.
cōcutitur nc̄ metū et cōpungitur
cōsideratiōe et horrore ppe infirmi
tatis: Desertū uō cades eo q
iā bonū sit. si ad meliora mar
descat cōcutitur et ipm et cōpū
gitur: sed ex desiderio amplioris
sāctitatis. Illud ergo expauescit
malū qd facit: istud qd nigēmescit
at pro bono quod nō accepit.
Illud ergo trepidat ex multa for

suspirat

midine ~~maceratur~~: istud ~~qd' ingre~~
ditur nimia dilectione. Illud: ne rapia(tur)
ad tormenta. istud quia nondum suble-
vatur ad gaudia. In incipientibus quia
est coniuncta tiore. perfectorum autem est copu-
gi amore. Et ideo unum statum datur ad
inchoationem. aliud permittitur ad perfectionem.
Recte ergo dicatur de his: concutie-
tis et commovebit. Vox inquit
domini concutientis desertum. et commove-
bit dominus desertum cades. Una copula-
tio timoris quibusdam in ipso inicio
datur. sed copulatio amoris quousque
perfecta caritas foras mittat timorem
differtur. Hoc geminum copulatio-
nis est genus. magnum superius
et magnum inferius. Unde et alibi
per eundem dicitur psalmista. Qui divisit
mare rubrum in divisiones. Unde
mare rubrum id est insi amaritudo.

pñte. Mare ergo rubru͂ et quasi
indiuisu͂ manet. q nō nisi ex sola
dāpnaciōis formidine gemere no=
uit. sed mare diuiditur. qn̄ co
punctio gemīnat amaritudinē cord.
Tunc gemīnat. qn̄ quib͂ ꝑctorum
cōpunctiōis altnat. ut nūc ꝑcepi=
ret. ꝓ bono qd̓ cōcupiscat. Time=
tor ex ꝯsideraciōe et trepidacīōe
malor̄ mār̄e a sinistris. Dexte ad dex=
tris est merito et cōtēplaciōe et
ꝯsideracione bonor̄. Et earu͂ iquit
eis aq̄ quasi ꝓ muro a dextris et
a sinistris. quia in uno exclusimus
cōcupiscēciā. in altero uitamus
negligēciā. Qui ꝗ expectat p̄=
miu͂. extēdit se ad meritu͂. et
qui metuit penā solliate declīat
culpā. Sciendu͂ tn̄ qꝫ cōpuncio

timoris est utique prior tempore sed dig
nitate posterior. Post multas
enim lacrimas primo tandem ad spem
ueniae reducimur. et uix aliqua
do multis suspiriis et fletibus
et gemitibus inenarrabilibus ad
beatitudinis eternitatem reformam
ur. Si autem superata est nostra fiducia.
multo quietius. multo uberius
ingemiscamus et flemus ex impa
tientia desiderii boni quam prius
flebamus sub formidine malorum.
quando cupimus dissolui et esse cum christo.
certi de reposita nobis corona iusti
cie. Amoris enim lacrime et ardius
afficiunt. et uberius currunt. Hinc est
quod per quendam dicitur. Uade in pace amici
tudo mea amantissima. Magna namque
amicitudo est quando quis renuncians
seculo ad religionem conuertitur.

Maior aūt qui abnegat semet
ipsū · Inimicis minima corp̄ tra
ombus fatigatur · maxime
quādo pace illa q̄ exigat mūē sen
sim et pte degustatur · Cū ple
nō admittitur · Amara itaqꝫ in
cū quersōe · amarior in tēpta
cōe · amarissima in eterne et
supne dulcedinis expectacōe ·
et impaciencie desiderii dilacōe ·
quia spes que differtur afflig͛
animū Hinc est quod alibi ipse
dauid pclamat dicens Heu michi
qꝫ incolatus meus plongatꝰ ē
Et illud Renuit cosolari aīa mea
Quali quītaqꝫ putas amaritudīe
magna aīaꝫ trissireat q̄ p doloris
leuamīe nullā ciā cosolacōne
recipe uolebat Multi quidem

uertat hominem cum relinquitur amor
mundi. et multo tamen amplius cruciat
cum calcatur amor sui. Vere enim
omnia transiguntur cor hominis et penetrat.
et extorquent desiderium estibus amor
dei. Unde est vox illa flebilis. Siti-
uit anima mea ad deum fontem uiuum.
quando ueniam et apparebo ante faciem dei.
Fuerunt michi lacrime mee panes die
ac nocte. dum dicitur michi cotidie ubi est
deus tuus. Et illud in canticis.
Fulcite me floribus. stipate me
malis. quia amore langueo. Et
illud quod supra commemoraui. Facta est
in pace amaritudo mea amarissima
Sic itaque post fletus et gemitus
timoris. succeduntur quidam ad deside-
ria et suspiria amoris. Quia igitur
cor hominis prius conteritur timore
postea compungitur amore. recte per

dauid dr̄. Uox dn̄i concucientis deser-
tū: et commouebit dn̄s desertū ca-
des

Uox dn̄i pparantis ceruos et re-
uelabit condensa. Et in te-
plo eius oēs dicet gloria.

Sicut in concussione deserta gr̄a co-
punctionis: sic in pparatione ceruo-
rū gr̄a amministrationis. Non eni sufficit
deflere mala nr̄a: n̄ postmodū
accingamus nos etiā ad opa bona
Ad hoc itaqz concutitur desertū
cordis nostri: ut simus deuoti ad
ordinem. Ad hoc datur nobis cer-
uina velocitas: ut pparati simus
ad operationē. Ceruus naqz aial
uelox et pauidū: sed serpentib9
inimicū. In agilitate itaqz pedū
rtē intelligitur expedita et pmp-
ta uelocitas actionis. Multas

audire cervum velociter currere
Via mandatorum tuorum cucurri:
cum dilatasti cor meum. Multas au-
dire vocem preparatis ad cervinam
velocitatem. Sic currite ut appre-
hendatis. Multas audire vocem prepa
rantis ~~formidine~~ ad cervinam for-
midinem. Beatus inquit homo qui semper
est pavidus et in sensu cogita-
bit circumspectione dei. Multas au-
dire vocem preparatis cervum ad ma-
nifestacionem serpentum. Mortificate
te inquit membra vestra que sunt super
terram id est fornicationem. immunditiam.
Tria itaque hec videntur ad cervum
pertinere. Viam mandatorum velociter
percurrere. demonum insidias semper sus-
pectas habere. venena viciorum audac-
ter destruere. Actio itaque expe-

dita p̄uida et iusta ceruos facit · q̄
in quātū expedita uelociter tribuit ·
in quātū p̄uida utilit̄ p̄audiū · q̄
tātū reddit in quātū iusta · uicio:
uenena extinguit ¶ Multa in hoc
q̄ uelociter currūt · serpētes nō oc=
cidūt sed nutriūt · q̄ ex eo q̄ fortiter
agūt supbia · uana glā · aliisq̄ huiusmodi
serpētes conualescūt · ¶ Illi aūt bona
in bonis opibus intēcione hnt ·
in quātū ualent serpētina uicio:
uenena mortificare studēt · sed du
modū et tēpus in suis studiis tenē
nesciūt · in demonū insidias q̄si
uenatū laqos incidūt · unde se
uelud securos incaute crediderūt
¶ Et isti quidē quāuis hēant ceruī=
nā uelocitatē erubescūt tn̄ hīre cer
uinā formidinē · q̄ tm̄ papites
quātū ueloces · nesciūt uel potiꝰ

noluit h̄re circumspectione. Hinc est q̄
clamat eis vox dei ꝑparantis ceruos
Fili accedens ad seruitutem dei ꝑpa
ra animam tuam ad temptacionem. Et
alibi. Seruite dn̄o in timore. Ut
ergo ad ceruorum numerum ꝑtineat qui
sunt tales ceruos anima mea desiderat:
quia eos et velociter currere
et caute timere. Talibus ergo cer-
uis. taliter ꝑparatis. dn̄s reuelabit
condensa et reserabit sapiencie ꝑfun-
da. allegoriarum opaca. sacramento-
rum mysteria. misteriorum secreta. Amat
enim huius ceruus huc illuc q̄z discurrere.
inter condensa saltus libani. abdita
queque loca ꝑquirere et occulta pene-
trare. opaca frequentare. in condensis
et in umbrosis requiescere. Ibi enim
contra venatorum insidias latebras
reperit. et contra solis estus refri-

grām accipiunt Quāto enī altius
sapientiam intelligentias acceperint
quāto earum pfunda pfectius penetra-
uerint: tanto securius tanto quieci9.
quasi in condensis latitantes et in
umbrosis quiescentes Hinc deridet
demonum insidias. illinc despicit
concupiscentie estus et carnales ille-
cebras. Nam ex ipsa sapientiarum
lectiōe inter astucias demonū ple-
nius eruditur: et inter tot sapie
delicias carnaliū illecebrarum nec
saltē reminiscitur. Quid ergo mi-
si post tale tantaqȝ gratiam in teplo
eius oēs dicent gloriā Quid mi-
rū si eius gloriam in edificatiōe
querunt proximorum: a quo tot dona
grārū gratis acceperunt: Dei tē
plū congregacio est fideliū. Ipsi h9

itaq3 tēplo · deo laudē dāt · et glīaz
eius querūt : qui p uerbū pdicacō
nis primos edificāq3 · et ipis glīaz
dei dilatāre cōtendūt Et recte
quidē pus accipiūt intelligēciā
scripturarū ad correctione suī · postea
donū pdicacōis ad utilitatē et edi
ficacōne prim · Prius datur in
telligēcia ut uēa credāt · ut recta
intelligāt ; postea additur eloq
cia · ut utilia doceat et salubria
psuadeāt // Possumus tn p tēplu
no pnte ettiam : sed celeste ciui
tate ptacionē couemēter accipe.
Illa solet sepe sāc scriptura ad dis
tinctione utiusq3 hāt per taberna
culū illa p tēplū designāre Hec
aūt ad hīt in motu et bellorū p
cinctu posita nō p tabernaculū :

illa autem in eterna iam stacione fundata
melius designatur per templum. Ad hoc
itaque nisi per contemplacionem sublevati ac-
cedere utique nequeunt. sed intro ad-
missi per ammiracionem magna in laude
creatoris cessare non possunt. et implet(ur)
quod dicitur. Et in templo eius omnes
dicent gloriam. Quia quicumque ad illud
contemplando se elevant. et quamdiu intus
sunt a divina laude non vacant. Hic
est enim quod inde revertentes clamant
Quam magna multitudo dulcedinis
tue domine. quam abscondisti timentibus
te. hinc rursus dicitur. Et reliquie
cogitacionum diem festum agent tibi
Cogitet qui potest qualis vel quan-
ta sit illa solempnitatis illius cele-
britas quam intus posita prospiciunt.
quando et reliquie cogitacionum quas ad se
revertentes secum trahunt. ex magna
vel recordacione gustate suavitatis

dnō deo diē festū agut. Qd si p tē
plū dei cor ipsius hōis intelligit̄.
qui sūt qui in hoc ~~~~~ tēplo glaz
deo dicūt. ticius iucienius. Qui
em aliter sūt tēpli huius habitatores.
quā cogitacioēs mētis. et cordis
affectioēs. Qm cogitacio hōis
inquit cōfitebitur tibi. Rāo tamē
cōtingit ut huius tēpli habitatores
omēs in unū cōueniāt. ut una
cōgregatio ~~~~~ in tēplo eius. omēs
simul gloria dicāt. ita ut se aliena co
gitacio nō inferat. que illa dīne solē
nitatis gaudia pturbet uel minuat.
Posse tamē fieri illud qz ille meli9
nouit. quē nō talcio quā expiētia
docuit. Fit em aliquādo ut mēs
sup pauca fidelis intrans in gau
diū dnī sui torrēte uoluptatis deb
etur. et tota in iubilū uersa. nō

solu externorum bonorum. sed et sui
ipsius oblivioni statuitur. et tota in se col=
lecta summo super se elevata ab illo spi=
rituali pelago plene absorbeatur.
experimento felicis iam approbabis quia
sit vera sententia qua dicitur Beatus
populus qui scit iubilacionem. Et
tunc tempus implet quod dicitur Et in templo
eius omnis dicet gloriam. Secundum primam
itaque expansionem intelligitur donum
predicacionis et iuxta secundam autem gratia
contemplacionis. secundum ultimam vero
exprimitur iubilum mentis. Quidam at
horum rectius intelligatur. ignorare
me fateor. ubi totum verum est quod
dicitur. Nam multa sepe post saporatam
intelligentiam accipiunt verbum predica= oris
et sepe inter legendum perfunditur
mens luce contemplacionis. vel in
iubilum versa tripudiat in voce ex=

ultacionis et confessionis. quia post-
quam vox domini preparantis cervos reve-
labit condensa. mox in templo eius omnes
dicent gloriam. Ecce quam magna. et quan-
ta ammiratione digna fuit vox ista
dominica. Vox domini confringentis ce-
dros. Vox domini intercidentis flamma
ignis. Vox domini concutientis desertum.
Vox domini preparantis cervos. Et multa
ad hunc alia in huius modum efficiat
que iste enumerare non poterat. vel que
hic enarrare non oportuit. Multum tamen
interest sepe inter vocem et sermonem
Nam utique habent vocem animalia.
et tamen sermo non formatur sine voce.
quamvis vox sonare possit sine ser-
mone. Emittit ergo quandoque cum voce ser-
monem. quandoque vocem sine sermone.
Aliquando etiam sonum sine voce. Sunt
enim ut ipse de se dicit. strident ut

43

plaustru onustu feno: modo sibilat
api. q est i extremis ptibus terre
egipti. alias rugit ut leo: et cu
uoluerit emittit eloquiu suu terre.
et uelociter currit sermo eius. P
sonitu ergo stridet. p sibulu de=
mulcet: p rugitu terret, p sermo=
ne docet. Quado em et quibus
loquitur bnplacitu suu, apte de=
monstrat: sed in uoce sua uolutate
sua, no ta loquitur qp significat
Na p stridore quod altius ab
scodit. et pfundius celat. Sed sonu
em stridoris audiens no ta erudi.
qp costnatur uel potius indignatur.
Displicet em ei qp audit: et ipse
recaudaciter repehendit. Hinc est
qp dei dispositio in rebus talibus
tpalibus a quibusda apte rephe=
ditur: quibus dns in suo opib

dispēsacioe quadā stride uidet'
ut det mdm' bō & mala tā bōis
q̄ malis · qui solē suū oriri facit
sup bonos et malos Aliq aūt in
his omnibus mtg recurrut · et de
his ombus rōne cōsulūt & et dū
bōis simia · ptamis tormīta repo=
sita et rōne colligūt · uoce quod
āmō dmca papaūt · Et qui ad re=
nunceācioīs pmissione se pparnt ·
quasi ad psuasiois sibula euigilāt ·
et qui diuini terroīs minas formi=
dant · quasi ad leōis rugitū trepi
dāt Quasi em sibulo quodā suscitāt
qui tpali comodo uel etno pmio
ad agēdū aliquid puocatur · Et
ille quasi ad rugitū cōfunditur · q
alicui9 dāpni uel dapnaciōis fu=
ture cōsideracōe a sua psūpcōe
deiatur longe tn excellencius ·

et quasi p loquelã sup̃su dñs illis insinuat quibus voluntate sua i̇spirat. Quia aliud est ita discerne et aliud beneplacitu dni pfecte intelligere et ea ex amore implere. Donu ergo qđ ãmodo dñs habet in amministracioe operis, voce in reuelacioe veritatis, sermone in aspiracioe voluntatis etc.

Explicit tractatus mgri richardi de sco victore sup psalmum. Affert te dño etc.

C

Incipit epla mgri heynrici de hassia ad decanum maioris ecctie magũtinen.